

A Szerbiai Református Keresztyén Egyház

Alkotmánya

2010

• ALKOTMÁNY

I. FEJEZET

1.§. A Szerbiai Református Keresztyén Egyház Jézus Krisztus egy egyetemes keresztyén anyaszentegyházának része, Krisztus teste s így felkenetésének és szolgálatának részese. A Szentírás alapján, az Apostoli Hitvallás, valamint elfogadott hitvallásai: a Heidelbergi Káté és a II. Helvét Hitvallás értelmében egyedüli fejének az Úr Jézus Krisztust ismeri. Az egész világ református egyházaival a hit egysége fűzi egybe. Az egyetemes keresztyén anyaszentegyház közösségében ökumenikus kapcsolatok fenntartására törekszik.

2.§. A Krisztus felkenetéséről és szolgálatáról szóló prófétai, apostoli és egyetemes keresztyén bizonyágtételt a Heidelbergi Káté így foglalja össze: Krisztust "az Atya Isten rendelte, és a Szentlélekkel felkenete a mi legfőbb prófétánkká és tanítónkká, aki Isten titkos tanácsát és akaratát a mi váltságunk felől tökéletesen kijelentette, továbbá egyetlen főpapunkká, aki minket testének egyetlen áldozatával megváltott és az Atya Isten előtt könyörgésével szüntelenül közbenjár érettünk, és örökkévaló királyunkká, aki minket Igéjével és Lelkével oltalmaz és megtart" (H. K. 31. kérdés).

3.§. Az egyház, mint Krisztus teste s így felkenetésének és szolgálatának részese, arra hivatott, hogy

a) a Szentlélek és az Ige ajándékában részesedve prófétai és tanítói szolgálatával Uráról vallást tegyen;

b) Krisztus megváltó áldozatának és közbenjáró könyörgésének erejével önmagát élő áldozatként Urának odaszentelje, maga is könyörögjön és szolgáljon az egész emberiség javáért;

c) Krisztus jelenvaló és eljövendő királyi uralmának hitében és reménységében élve már e földön az Ő országa rendjének engedelmeskedjék, és szabad lelkiismerettel harcoljon a bűn és halál erői ellen.

4.§. Krisztus prófétai és tanítói szolgálata az egyházat arra indítja és kötelezi, hogy

a) az ígértetés és tanítás szolgálata által Krisztusban meggyökerezvén és továbbépülvén megerősödjék a hitben (Kol. 2:7), hogy minden jócselekedetre felkészített legyen (2 Tim 3:17);

b) szolgáltassa ki a Krisztus által szerzett sákramentumokat: a szent keresztséget és az úri szent vacsorát, amelyek a Lélek által megpecsételik és megerősítik az egyház tagjainak részesedését Krisztusban, az Ő jótéteményeiben és az egymással való közösségben;

c) hirdesse Krisztus evangéliumát a föld véső határáig, engedelmeskedve Ura parancsának és bízva az Ő ígértetésében: *"Elmenvén, tegyetek tanítványokká minden népeket, megkeresztelvén őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevébe és tanítván őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam néktek: és imé én tiveletek vagyok minden napon a világ végezetéig"* (Mt 28:19-20). *"Mert néktek lett az ígértetés és a ti gyermekeiteknek és mindazoknak, akik messze vannak, valakiket csak elhív magának az Úr, a mi Istenünk"* (Csel 2:39).

5.§. A Krisztus főpapi szolgálatában való részesedés arra indítja és kötelezi az egyházat, hogy felelősséget hordozzon az emberért és a teremtett világért. Ez a felelősség két kiváltképpen való szolgálatot jelent:

a) a közbenjáró imádság szolgálatát, hogy az Ige parancsa szerint tartassanak könyörgések, imádságok, esedezések, hálaadások minden emberért és minden feljebbvalóért (1 Tim 2:1-2);

b) a diakónia (szeretetszolgálat) végzését. Krisztus úgy volt jelen ebben a világban, mint aki szolgál (Mk 10:45) és tanítványainak azt a parancsot adta, hogy az Ő példáját kövessék: *"amiképpen én cselekedtem veletek, ti is akképpen cselekedjétek"* (Jn 13:15). A Szerbiai Református Keresztyén Egyház, Urának ezt a parancsát megértve, és annak engedelmeskedve, kötelességének tudja, hogy jót cselekedjék hitének cselédeivel és mindenkivel (Gal 6:10); osztozzék az éhezők, jövevények, mezítelenek, betegek, foglyok és elhagyottak gondjában és megsegítésében (Mt 25:35-40); felelősséget hordozzon és munkálkodjék népének jólétéért, az ember földi életének javáért, az igazságosság érvényesüléséért, az emberiség és a teremtett világ békéjéért.

6.§. A Krisztus királyságának hitében élő egyház

a) számon tartja Urának ígértését: *"Íme, eljövök hamar"* (Jel 22:7,12); és szolgálata végzéséhez ebből az ígértésből merít erőt;

b) Krisztus visszajövetelét várva, már itt a földön az Ő uralma alatt él (Kol 1:13); jel kíván lenni Isten országa rendjéről, amelyben a szeretet törvénye uralkodik (Kol 3:12-15).

7.§. Az egyház szolgálata a gyülekezetben valósul meg, ahol annak tagjai Isten Szentlelkének segedelme által

a) meghallják és befogadják az evangéliumot, megbizonyosodnak bűneik bocsánatáról és újjászületnek élő reménységre;

b) a vigasztaló evangéliumért hálából odaszánják magukat Krisztus követésére, az ember és a világ javának szolgálatára.

8.§. Az egyház szolgálatát Isten Igéje alapján, hitvallásaink szellemében részletesen szabályozzák:

a) az istentiszteleti rendtartás;

b) a zsinat-presbiteri elv szerint hozott egyházi törvények és szabályrendeletek.

9.§. Az egyház - mint Krisztus látható teste - szervezetének és kormányzó testületeinek feladata, hogy

a) a gyülekezetben folyó szolgálatot segítsék;

b) az egyház egységét munkálják;

c) a jó rend érdekében a felügyeletet és egyházi fegyelmet gyakorolják.

10.§. A Krisztus felkenetésében, és prófétai, főpapi, királyi szolgálatában részes egyház egész élete, annak törvényes rendjével együtt - kálvini tanítás szellemében - a SZENTHÁROMSÁG ISTEN DICSŐSÉGÉT szolgálja.

Az egyház szolgálatának minden része: az Ige hirdetése, a szeretet munkája, az egyházon belül a jó rend fenntartása és a fegyelem gyakorlása azért történik, hogy az egyház, Urához hasonlóan, úgy lehessen jelen e világban, mint aki szolgál (Lk 22:27).

Az egyház anyagi ügyei e szolgálat végzésének s egyben az egyház bizonyoságtételének nélkülözhetetlen velejárói. Az egyház tagjai hálaáldozatukkal e bizonyoságtételt gyakorolják, az egyház közössége pedig a reábízott anyagi javakat nem önmaga fenntartására, hanem szolgálatának ellátására használja fel.

Az egyház tagjainak áldozatvállalása minden formájában az elnyert javakért való hálaáldozat s ezért teljes mértékben önkéntes, hogy "úgy legyen készen, mint adomány és nem mint ragadomány" (2Kor 9:5).

11. § A Szerbiai Református Keresztyén Egyház magában foglalja a Szerbia területén élő református keresztyéneket, akár szervezett egyházközségekben, akár szórványokban élnek. Különbséget teszünk egyháztagnak és teljes jogú egyháztagnak között (lásd Alkotmány 28. §)

12.§. A Szerbiai Református Keresztyén Egyház az állam javát híveinek vallási és erkölcsi élete odaadó ápolásával mozdítja elő. Az egyház a néphatóságoknak a nép javát szolgáló minden tevékenységét imádsággal és cselekvő szolgálattal segíti. Istentiszteleteit nyilvánosan végzi és ügyeit hitelveinek szellemébe, a törvény keretein belül önállóan intézi.

13.§. A Szerbiai Református Keresztyén Egyház és az egyes egyházközségek, mint kormányzati testületek jogi személyek, s mindazon jogokat gyakorolhatják, amelyek őket, mint ilyenek megilletik. A Szerbiai Református Keresztyén Egyház önkormányzati testületeinek és intézményeinek vagyónát az erre hivatott szervek a fennálló törvények keretei között kezelik.

A Szerbiai Református Keresztyén Egyház (a továbbiakban: Országos Egyház) az egyházközségek közössége.

14. § A Szerbiai Református Keresztyén Egyház az egyház céljainak és a vallásos életnek előmozdítására hitvallásainak megfelelő lelkigyakorlatokat tart. Az egyházi közösség ápolására sajtótermékeket ad ki.

15. § A vallástanítás feladata, hogy az ifjúságot keresztyén jellemű, egyházához hű és istenfélő egyháztagokká és állampolgárokká nevelje.

A vallásánítás azon a nyelven történik, amelyet legjobban ért.

16. § A Szerbiai Református Keresztyén Egyháznak ezen Alkotmányban létesített önkormányzati hatóságai határozataikat saját maguk hajtják végre, s jövedelmeiket kizárólag a templomban, az istentisztelet helyén vagy a saját portájukon és hivatalos helyiségeikben maguk szedik be. Az egyház anyagi ügyei e szolgálat végzésének s egyben az egyház bizonyosgtételének nélkülözhetetlen velejárói. Az egyház tagjai hálaáldozatukkal e bizonyosgtételt gyakorolják, az egyház közössége pedig a reábízott anyagi javakat nem önmaga fenntartására, hanem szolgálatának ellátására használja fel.

Az egyház tagjainak áldozatvállalása minden formájában az elnyert javakért való hálaáldozat s ezért teljes mértékben önkéntes, hogy *"úgy legyen készen, mint adomány és nem mint ragadomány"* (2Kor 9:5).

17. § A Szerbiai Református Keresztyén Egyház alkotmányozó szerve a Zsinat. Az igazgatás jogát ezen Alkotmány keretein belül az ezen Alkotmányban létesített egyházi végrehajtó szervek gyakorolják.

18. § Minden egyházközségnek joga van ezen Alkotmány és a Szabályrendeletek keretein belül, az állami törvényekkel és a zsinat rendeleteivel összhangban szabályrendeleteket alkotni azzal, hogy azokat véleményezésre ill. tudomásulvételre köteles elküldeni a Zsinat Elnökségének.

19. § Az egyes egyházi testületek hatáskörét, amennyiben e jelen Alkotmányban nincsen meghatározva, a zsinat szabályrendelettel állapítja meg. Az egyházi előljárók és alkalmazottak jogait és kötelességeit közelebbről a zsinat szabályrendelettel állapítja meg. Minden egyházi előljáró és alkalmazott hivatalos ténykedéséért és kötelességének elhanyagolásáért feyelmileg felelős.

20. § Az egyházi önkormányzati testületek gyűlései és összejövetelei rendszerint nyilvánosak. A határozatokat a jelenlevők szótöbbséggel hozzák meg. A közgyűlések és presbiteri gyűlések határozatképességét és a szavazás módját szabályrendelet állapítja meg.

21. § A zsinatnak jogában áll a presbitérium, az egyházközségek és egyházmegyei közgyűlések végzéseit, ha azok az egyház rendelkezéseivel, vagy az egyházi törvénnyel ellenkeznek, hivatalból megsemmisíteni még akkor is, ha azok ellen fellebbezés nem adatott be. Egyházi határozatok ellen ezek kihirdetésétől az érdekeltek értesítésétől számított 15 napon belül fellebbezésnek van helye. A fellebbezések módját szabályrendelet állapítja meg.

22. § Az egyházközségnek egyházi építkezésekre, egyházi vagyonszerzésére vagy elidegenítésre, valamint kölcsönfelvételre vonatkozó határozatai csak akkor érvényesek, ha azokat a zsinat jóváhagyja.

23. § A presbitériumok az egyház közötti érintkezésben, valamint a hívekkel való érintkezésben azt a nyelvet használják, amelyen az istentiszteletet végzik.

II. FEJEZET

Egyházközség

24. § Az egyházközség az Ige és a Szentlélek által Krisztusban elhívottak azon közössége, amely hitéről a Református Keresztyén Egyház hitvallásai szerint tesz bizonyosgtot, valamint belső egyházi életének igazgatására s küldetésének betöltésére és anyagi ügyeinek kezelésére presbitériumot választ.

25. § Az egyházközség az egyház tagjainak meghatározott területen élő és az egyházi törvény szerint szervezett gyülekezete.

Az egyházközség területe általában egybeesik a helység területével. Egy egyházközség területe több helység területére is kiterjedhet és egy helység területén több református egyházközség is lehet.

A református egyháztag ahhoz az egyházközséghez tartozik, amelynek területén bejelentett állandó lakása van. Ha azonban más egyházközséghez kíván tartozni, erről a kérelméről a fogadó egyházközség presbitériuma dönt, és erről értesíti a területileg illetékes egyházközség presbitériumát.

A Szerbiai Református Keresztyén Egyházhoz tartozó egyházközségek elnevezésükben a "Református Egyházközség" megjelölést és annak a helységnek a nevét tartoznak viselni, amelynek a területén működnek. Ha egy helység területén több egyházközség működik, akkor ezek mindegyike a helység nevén kívül más közelebbi megkülönböztető elnevezést köteles használni.

26. § Az egyházköztség anya-, társ-, leány-, vagy missziói egyházköztség.

Az anyaegyházköztség a feladatait lekipásztori állás fenntartásával önállóan teljesíti; presbitériuma, önálló anyakönyvezése és pénzgazdálkodása van. Az anyaegyházközségek lélekszámának megfelelően szavazati joggal bír a 25. § számarányai szerint, míg a társ-, leány-, vagy missziói egyházközségek az anya egyházközségbe keretében gyakorolják szavazásukat. Az anyaegyházközség jogi személy.

27. § Az egyházközségek az országos egyházi választásoknál és a zsinaton szavazati jogukat gyakorolhatják, ha a presbitériumaik a következő követelményeknek megfelelnek:

- a) gondoskodnak arról, hogy minden vasárnap istentisztelet legyen;
- b) a sákramentumok rendszeresen kiszolgáltassanak;
- c) a vallástanítás rendszeresen végeztessék;
- d) az egyháztagok az egyház fenntartásához személy szerint hozzájáruljanak;
- e) az egyház anyagi életéről rendes könyvvezetés legyen;
- f) és az országos egyházi közjárulékot az illető egyházközség befizesse.

Azok az egyházközségek, melyek ezen követelményeknek megfelelnek, 250 lélekszámig 1 szavazattal, 251—500 lélekszámig 2 szavazattal, 501 lélekszámon felül 3, 1000-2000 lélekszámig 4 szavazattal, 2000 lélekszámon felül pedig 5 szavazattal bírnak.

28. § Új egyházközségek alakítását és területét a zsinat hagyja jóvá.

29. § Az egyházközségek önállóan vagy közösen az Ige hirdetésére, a sákramentumok kiszolgáltatására, a hívek lelki gondozására, a vallás és ének tanítására, a konfirmációoktatásra, híveiknek házasságkötése megáldására és eltemetésére, valamint az egyházi anyakönyvek vezetésére lekipásztorokat választanak.

Azok a helyiségek, melyekben a Szerbiai Református Keresztyén Egyház hívei helyi egyházi szervezet nélkül élnek: szórványt alkotnak, amely valamely egyházközséghez tartozik.

30.§. A Szerbiai Református Keresztyén Egyház tagja minden Szerbiában élő állampolgár, akit a református egyház szertartása szerint megkereszteltek, valamint az a nagykorú keresztyén, aki magát reformátusnak vallja.

Teljes jogú egyháztag az, akit megkereszteltek, konfirmációi fogadalmat tett, a gyülekezeti istentiszteleten és az úrvacsorai közösségben részt vesz, és egyházközségében az egyház fenntartásához hozzájárul. Az ilyen egyháztagnak nagykorúsága elérésétől kezdődően választójoga van és választható.

31.§. A teljes jogú református egyháztag kötelességei:

- (1) Az evangélium szerinti tiszta erkölcsű, mértékletes és józan életet éljen.
- (2) Az istentiszteleteken és az úrvacsorában részt vegyen, házassága kötésénél, gyermeke keresztelésénél, halottja eltemetésénél az egyház rendeje szerint járjon el.
- (3) Gyermekeit a református vallásban neveltesse és konfirmálásukról gondoskodjék.
- (4) Az egyházi közterheket az egyházi előírásokban megszabott módon és mértékben viselje.
- (5) Az elfogadott egyházi tisztséget vagy megbízást híven betöltse.

32.§. A teljes jogú református egyháztag jogai:

- (1) Az egyházközség istentiszteleti szolgálati közösségében való részvétel; a konfirmált egyháztag az úrvacsorai közösség részese.
- (2) Házasságának megkötése, gyermekének megkeresztelése, halottjának temettetése végett az egyház szolgálatának igénybevétele.

(3) Gyermekének vallásos oktatását az egyház iskoláiban, vagy egyházi iskolákon kívül is igényelheti.

(4) Az egyházi tisztségek betöltésekor az egyházi törvényben megszabott feltételek mellett választó és választható, az egyházközség presbitériuma által összeállított névjegyzék alapján.

A szórványban lakó hívek annak az egyházközségnek tagjai, melyhez be vannak osztva.

33.§. Az egyházközség tisztségviselői:

- a) a lelkipásztor, a vallásoktatói és intézeti lelkész, beosztott lelkész, segédlelkész, és a díjazott diakónus és diakonissza
- b) a főgondnok, a gondnok, presbiterek

Az egyházközség alkalmazottai:

- a) az egyházközség iskolájában alkalmazott tanár és tanító, óvónő, irodai alkalmazottak
- b) a kántor
- c) az egyházfű, a harangozó, temetőőr
- d) egyéb alkalmazottak

34.§. Egyházközségi tisztségekre a tiszta erkölcsben, józan életben és az egyház iránti buzgóságban másoknak példaképpül szolgáló egyháztag választható a törvényben megállapított feltételek szerint.

Az egyházközségi tisztségviselők eskütelletel foglalják el tisztségüket. Akit folytatólag arra a tisztségre választanak meg, amelyet eddig is viselt, nem tesz újabb esküt.

Az egyházközség tisztségviselői és alkalmazottai végrehajtják a felsőbb egyházi hatóságok rendelkezéseit, a presbitérium határozatait, valamint az egyházi törvények előírásait.

35.§. Rendszeres javadalomban részesülnek a lelkipásztorok és egyéb lelkészek, diakónusok és diakonisszák, akiknek a javadalmát egyházmegyei jóváhagyással ellátott díjlevélbe kell foglalni. A díjlevél az egyházi tisztségviselők szolgálati szerződésének felel meg. A főfoglalkozású vallásoktató lelkész javadalmazásának kérdéseit az iskolaügyi törvény szabályozza.

A díjlevél tekintetében a Zsinat vagy az egyházmegyei irányelveket határozhatnak meg.

A lelkési képesítéssel nem rendelkező alkalmazottakkal írásban munkaszerződést kell kötni. Munkaviszonyukra a mindenkor hatályos állami jogszabályok rendelkezései az irányadóak.

36.§ A lelkészt és az egyházi előjárókat külön választási eljárás szerint azok a teljes jogú egyháztagok választják, akiknek az egyházközségi közgyűlésen szavazati joguk van.

Az üresedésben levő lelkési állásokban a lelkipásztori szolgálatról a presbitérium kérésére a püspök gondoskodik.

37.§ Az egyházközségi közgyűlésen szavazati joguk van mindazoknak a konfirmált férfi és női egyháztagoknak, akik 18. életévüket betöltötték, s a szavazás gyakorlásakor érvényes választói névjegyzékbe fel vannak véve. A választói névjegyzék összeállítását a szabályrendelet írja elő.

38.§ Az egyházközség kormányzó szervei: az egyházközségi presbitérium, az egyházközségi közgyűlés, a diakonátus és a presbitérium elnöksége a részükre szabályrendeletileg megállapított hatáskörben

39.§ Az egyházközség, a presbitérium és az egyházközségi közgyűlés elnöksége: a lelkész, illetve ahol több lelkész van, a szolgálatra nézve legidősebb lelkész és az egyházközségi gondnok. Ők az egyházközség jogi képviselői

40.§ A presbitérium az egyházközségnek missziói és kormányzó szerve. A presbitérium tagjai:

- 1) hivatalból: az egyházközség megválasztott lelkészei; okleveles vallásitanítói; okleveles kántora; az adminisztrátorok, akik csak megválasztott lelkészek lehetnek; az egyházközségi gondnok;
- 2) választás alapján: az egyházközségnek azok a teljes jogú tagjai, akiket az egyházközségi közgyűlés szavazattal bíró tagjai megválasztanak.

41. § Presbiterré az egyházközségnek csak azok a férfi és női tagjai választhatók, akik 30. életévüket betöltötték, az egyházközségi közgyűlésen szavazati joguk van és az egyházi életben különösen kitűntek. Szolgálatuk tiszteletbeli.

A korhatár alól indokolt esetben az illetékes presbitérium javaslatára az egyházmegye elnöksége fölmentést adhat.

42. § A presbiterek számát a lélekszám alapján az egyházközségek meghallgatásával minden hatodik évben a zsinat állapítja meg, szem előtt tartván, hogy az egyházközségben a hivatalból való presbitereken kívül a választott tagok száma 7-nél kevesebb, lelkészen és gondnokon kívül, szórványban 2 és 24-nél több nem lehet.

43. § A presbitérium tagjai hat esztendőre választatnak, hivatalukat a gyülekezet előtt eskütétellel foglalják el, melynek szövegét a zsinat írja elő. Ezeknek fele a presbitériumból minden harmadik esztendőben kilép, s új választás rendeltetik el. Az első választás alkalmával sorshúzással döntenek el, hogy kik lépnek ki a presbitériumból, később pedig azok lépnek ki, akik hat évi presbiteri szolgálatukat betöltötték.

A presbiterek mellett pótpresbitereket is kell választani, akiknek a száma a választott presbiterek számának legalább negyed része. Ha a presbiteri tisztség a választási cikluson belül megüresedik, a presbitérium által behívott a választás sorrendjében következő pótpresbiter foglalja el a megüresedett helyet.

A presbiter tisztsége megszűnik a választási ciklus lejártával, a választók névjegyzékéből való törlésével, továbbá elhalálozás, lemondás és jogerős határozattal történt elmozdítás folytán.

Ha a presbiter a presbitérium három egymást követő gyűlésén nem jelenik meg és elmaradását nem igazolja, presbiteri tisztségéről lemondottnak kell tekinteni. A presbitert lemondottnak nyilvánító presbitériumi határozat ellen, annak kézbevitelétől számított 8 napon belül az egyházközség elnökségéhez benyújtott, de az egyházmegyei bírósághoz intézett panasznak van helye.

A kilépett presbiterek újból megválaszthatók, mely esetben újból esküt tenniük nem kell.

44.§ A presbitérium végzi az egyházközségnek mindazon ügyeit, melyek a diakonátusnak vagy az egyházközségi közgyűlésnek hatáskörébe utalva nincsenek, a szabályrendeletben előírtak szerint.

45.§ A diakonátus az egyházközségnek a szeretetmunkák elvégzésére rendelt szerve. A presbitérium által az egyházközség kebeléből választott férfi és nő tagok alkotják. Az egyházközség hivatalos diakónusai és diakonisszái a diakonátusnak hivatalból tagjai.

46.§ A diakonátus feladata és hatásköre a tehetetlenekről, szegényekről, betegekről és a máskülönbön anyagilag és erkölcsileg elhagyottakról való gondoskodás. Az írás szavai szerint: *“Cselekedjétek jót mindenekkel, kiváltképpen a mi hitünknek cselédeivel.”* (Gal.6:10).

47.§ Az egyházközségi közgyűlést a zsinat által alkotott szabályrendelet szerint az egyházközség elnöksége hívja össze.

48.§ Az egyházközségi közgyűlés tárgyalja a presbitériumnak és a diakonátusnak az egyházközség életéről szóló évi jelentését és javaslatait, ezekre nézve határozatot hoz. Amennyiben ezek az egyházi vagyonszerzésére, elidegenítésére, megterhelésére, egyházközségi kölcsönök felvételére, egyházi épületek emelésére, lelkészi, vallásitanítói, lévitai és kántori állások szervezésére és ezek illetményeinek megállapítására, továbbá az egyházközség évi zárszámadására, költségvetésére, valamint az egyházi járulék kulcsára vonatkoznak, jóváhagyás végett a zsinathoz terjeszti fel.

49.§ Valamely egyházközség állandó lelkészévé választható olyan református vallású férfiú vagy nő, aki Jugoszlávia területén él, feddhetetlen életű, a Jugoszláviai Református Keresztyén Egyház vizsgáztató bizottsága által képesített, akit a Szerbiai Református Keresztyén Egyház püspöke vagy ennek helyettese feleketet

50.§ Az a lelkész, aki képesítését nem a Szerbiai Református Keresztyén Egyház vizsgáztató bizottsága előtt szerezte,

vagy egyházunkkal nem egyező hitvallású főiskolán, egyetemen szerezte teljes lelkészi képesítését, köteles a zsinat által előírt kiegészítő szakvizsgát letenni. E nélkül a lelkész a lelkészi állásba be nem iktatható, sem pedig választása teljes érvényűnek el nem ismerhető.

51.§ A lelkészi szolgálat jogi feltétele a megfelelő képesítés, szerbiai állampolgárság, állandó vagy ideiglenes tartózkodási engedély, egészségügyi szakorvosi bizonylat, büntetlen előélet, erkölcsi magatartás és a szolgálati megbízás(*concessa*).

52. § A lelkészek a Szerbiai Református Keresztyén Egyház lelkészi státusába való felvételükkor a református egyház hitvallásait: a Heidelbergi Kátét és a II. Helvét Hitvallást kötelesek aláírni, azzal az ünnepélyes ígérettel, hogy Isten Igéjét szóval és tettel ezen hitvallások értelmében fogják hirdetni.

53. § Egyházközségi gondnokká csak olyan egyházközségi tag választható, aki a presbiterekre a 39.§-ban előírt feltételeknek megfelel. Szolgálati tiszteletbeli, de a presbitérium dönthet havi tiszteletdíjáról, illetve annak összegéről, mandátuma 3 évig tart.

54. § Az egyházközség a szükség és szokás szerint alkalmazhat még más alkalmazottakat, akiket mind a presbitérium választ.

55. § Az egyházközségtől rendes fizetést kapnak: a lelkész, adminisztrátor, lévita, diakónus, diakonissza, kántor és a presbitérium által választott egyéb alkalmazottak. Fizetésüknek minimumát a zsinat állapítja meg. Magasabb fizetésüket, valamint a többi alkalmazott fizetését a presbitérium javaslatára az egyházközségi közgyűlés hagyja jóvá.

56. § A javadalmakat rendszerint nem lehet változtatni, azonban, ha a megállapított fizetés értéke el nem hárítható természeti okokból annyira megváltozott, hogy egyrésztől nem biztosíthatja az alkalmazott tisztességes megélhetését, vagy másrésztől felülhaladja az egyházközség teherbíró képességét, korszerűleg megváltoztatandó.

III. FEJEZET

Egyházmegye

57. § Több egyházközség egyházmegyét alkot, amely az egyházközségeket közösen érintő missziói, fegyelmi és igazgatási kérdésekben a presbitériumok és a lelkészek közgyűlése által foglal állást és tesz javaslatot a zsinatnak.

Az egyházmegyék beosztását a zsinat végzi.

58.§ Az egyházmegyék keretén belül szomszédságok alakulhatnak, melyek évenként annyi összejövetelt tartanak, ahány egyházközség van az egyházi szomszédságban. Minden összejövetel alkalmával szomszédsági evangelizáció, konferencia és kánoni vizsgálat tartandó.

59.§ Az egyházmegyék és egyházi szomszédságok összejöveteleinek alkotó tagjai a hozzájuk tartozó lelkipásztorok és presbiterek.

60.§ Az egyházmegye elnöksége az esperes és az egyházmegyei gondnok, akiket az egyházközségek presbitériumai 6 évre választanak.

61.§ Az egyházmegyei elnökség hatásköre:

Az egyházmegyei közgyűlésnek és a szomszédságok összejöveteleinek összehívása és vezetése. A szomszédságos

összejöveteleinek összehívására és vezetésére az esperes és az egyházmegyei gondnok valamelyik szomszédbeli lelkipásztort is felkérheti és megbízhatja.

A zsinat végzéseinek az egyházmegyében és az egyházi szomszédságokban való életre hívása.

62.§ Az esperes kötelessége: az egyházi tisztviselőkre felügyelni, az egyházmegyei és zsinati határozatokat végrehajtani, arról, hogy az egyházközségekben az Ige hirdettessék, az egyház hitelvei hűségesen megtartassanak, hogy az egyházi szokások és szolgálatok pontosan elvégeztessenek, hogy a tisztviselők kötelességeiket híven és lelkiismereteseljesítsék.

Az esperes az itt körülírt kötelességeit és felügyeletét az évenként tartandó kánoni vizsgálatok alkalmával különösen gyakorolja.

IV. FEJEZET

Szerbiai RKE - Országos Egyház

63.§ Az egyházközségek együttesen alkotják az országos egyházat, mely közös ügyeiket intézi. Az egyházközségek a Szerbiai RKE – Országos Egyház szerves és elidegeníthetetlen részei s belőle semmi módon nem válhatnak ki.

64.§ Az országos egyházat a zsinat, a zsinati tanács és a zsinat elnöksége kormányozza, mely utóbbi az országos egyházat képviseli.

65.§ Az országos egyház tisztviselői: a püspök, az országos egyházi gondnok, országos egyházi jegyző, hat országos egyházi tanácsbíró felerészben lelkészi, felerészben világi tagokból, egy ügyész, egy közpénztáros, egy számvevő, egy missziói előadó. Ezenkívül az országos egyház a szükséghez képest más rendkívüli és hivatalnoki állásokat is szervezhet.

66.§ A zsinat tagjai:

- 1) a püspök és az országos gondnok, vagy helyetteseik, mint elnökség;
- 2) az országos egyház egyházközségeiben, intézményeiben és hivatalaiban szolgáló lelkipásztorok, segédlelkészek, továbbá azok a *léviták, diakónusok, akik állandó egyházi alkalmazásban végzik szolgálatukat, továbbá azok akik ideiglenes igehirdetői kinevezéssel rendelkeznek (fakultációs kinevezés) a ZSINAT idején;*
- 3) minden teljes jogú egyházközség presbitériumának egy kiküldöttje;
- 4) az országos egyház ügyésze, jegyzője, közpénztárosa, számvevő, missziói előadó és a zsinati tanács tagjai.

67. § A zsinat rendszerint és a szükséghez képest évenként egyszer tart rendes ülést, melyet az országos egyház elnöksége hív össze, ha pedig akadályozva vannak, vagy helyük nincs betöltve, ugyanezt helyetteseik végzik.

A zsinat helyét és idejét az elnökség állapítja meg.

68. § A zsinat tanácskozási szabályzatát és ügyrendjét maga állapítja meg. Határozatképességhez a teljes jogú egyházközségek kétszeres számának kétharmados jelenléte szükséges.

69. § A zsinat a legfelsőbb missziói, egyházkormányzati, bírói törvényhozó és fegyelmi szerv.

70. § A zsinati tanács tagjai: a püspök, az országos egyházi gondnok, valamint az egyházmegyék esperesei és gondnokai, továbbá a közpénztáros, a számvevő, az országos egyházi jegyző, missziói előadó, az országos egyház jogásza és az országos egyház diakonátusának a vezetője. A zsinati tanács tagjává a 20 éves egyháztagsággal bíró teljes jogú egyháztag választható.

71. § A zsinati tanács mint időszakos tanács minden olyan sürgős és fontos ügyben, mely a zsinat hatáskörébe tartozik és törvénnyel, vagy szabályrendelettel nincs a zsinati tanács hatásköréből kivéve, egyik zsinati üléstől a másikig a zsinat nevében és képviselőjében határoz. Az ügy sürgőssége jegyzőkönyvileg indokolandó.

A zsinati tanács készíti elő a zsinat tárgyait, azok elintézésére határozati javaslatokat terjeszt elő.

A zsinati tanács működéséért a zsinatnak felelős és a működésről jelentést tesz.

72. § A zsinat és a zsinati tanács határozatait az elnökség hajtja végre.

73. § A zsinat az egyházi munkások képzésére és vizsgáztatására állandó szakbizottságot küld ki, melynek hatáskörét külön szabályrendelet állapítja meg.

74. § A fegyelmi és közigazgatási bírósági ügyek intézésére a zsinat külön szabályrendeletet alkot.

75. § Az országos egyház diakonátusa irányítja az országos egyház szeretetmunkáit és felügyel arra, továbbá felügyel az egyes egyházközségek, szomszédságok és egyházmegyék szeretetmunkáira és támogatja azokat.

Az országos egyházi diakonátus tagjai:

- a) hivatalból az országos egyház püspöke, gondnoka és missziói előadója;
- b) választott ügyvezető és legalább 2 tag.

76. § Az országos egyház püspökévé olyan lelkipásztor választható, aki Szerbia polgára és az országban legkevesebb 6 évi szolgálata van, aki betöltötte 40-dik életévét aki mintaszerű élete és az egyház javára kifejtett odaadó szolgálata folytán általános tekintélynek örvend.

A püspök tisztsége megszűnik elhalálozás, a Zsinati Tanács által elfogadott lemondás, a jogerős bírói határozattal történt elmozdítás folytán vagy a hat éves ciklus lejártával.

A presbitériumok által 6 évre választatik.

A megválasztott püspöknek rendes püspöki hivatalt kell viselnie, esetleg viselhet lelkészi hivatalt is.

A püspöki székhely Bácsfeketehegy – Feketics.

A püspököt, életkorától függetlenül, munkájában kötelezően kinevezett segédlelkész, vagy beosztott lelkész segíti.

77. § A püspököt betegsége, huzamosabb távolléte, vagy halála esetén az országos egyházi jegyző helyettesíti.

78. § A zsinati elnökség joga és kötelessége a református tan tisztaságára felügyelni, az egyházközségekre, egyházmegyékre és egyházi szomszédságokra, lelkészekre, egyházi elöljárókra és alkalmazottakra felvigyázni, evégből a szükséghez képest kánoni vizsgálatokat tart. Az állami és más egyházi hatóságokkal és külföldi egyházakkal a hivatalos érintkezést fenntartja.

A zsinati elnökség az országos egyház jogi képviselője.

79. § Az országos egyház gondnokává, *aki az egyház ügyeit a püspökkel együttesen és egyetértően intézi*, a Szerbiai Református Keresztyén Egyháznak olyan világi tagja választható, aki egyházi jogi kérdésekben tapasztalattal bír, aki már egyházi tisztséget viselt, s emellett megfelel minden feltételnek, mely a presbitertől megkívántatik (39. §).

A presbitériumok által 6 évre választatik.

Az országos egyházi gondnok helyettese az életkorra nézve legidősebb egyházmegyei gondnok.

80. § Az országos egyház jegyzőjét, missziói előadóját, és az országos egyház diakonátusának a vezetőjét a presbitériumok a lelkipásztorok közül 6 évre választják.

81. § Az országos egyház Központi Otthont tart fenn az Alkotmányban előírt feladatok végzésére.

Az országos egyház Központi Otthonában elhelyezett intézmények ezek:

- 1) Teológiai szeminárium lelkészek képzésére, mely egyúttal a diakónusok, diakonisszák és lévíták képzését is irányítja és vezeti. Működését a zsinat külön szabályrendeletben állapítja meg.
- 2) Teológiai szakkönyvtár a lelkészek továbbképzésére. Ennek kezelését, használatát és növelését külön szabályrendelet állapítja meg.
- 3) Levéltár és múzeum a Központi Otthon épületében az országos egyház történelmi értékű okmányait, levelezéseit, nyomtatványait, kiadványait, muzeális jellegű emléktárgyait és fényképeit őrzi. Erről külön szabályrendeletet ír elő a zsinat.

V. FEJEZET

Országos Egyházi Közpénztár

82. § Az országos egyház a munkaképtelen egyházi alkalmazottak segélyezésére, ezek özvegyeinek és árváinak ellátására és az egyházkormányzat költségeire az egyházközségektől és az egyházi alkalmazottaktól járulékot szed, továbbá a Zsinati Tanács elnökségének utalványozását hajtja végre a közpénztáros. A közpénztárost a presbitériumok által 6 évre választják.

83. § A közpénztár ügykezelését a 6 évre választott számvevő ellenőrzi.

VI. FEJEZET

Átmeneti intézkedések

84.§ Az országos egyház és az egyházmegyék valamennyi tisztviselőinek választása az állások megüresedésétől számítva három hónapon belül ejtendő meg.

85.§ Jelen Alkotmány és módosított Szabályrendeletei 2010. október 30-án lép életbe, s ezzel az eddigi egyházi Alkotmány és Szabályrendeletei hatályát veszítik.

86. § Ennek az Alkotmánynak a módosítását és kiegészítését jelenlevő tagjainak háromötöd többségével a zsinat külön határozatban eszközli.